

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးခင်မြင့်နှင့်
ဦးတင်အေးတို့ရှေ့တွင်

ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် *

+ ၂၀၁၀
ဇန်နဝါရီလ
၈ ရက်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆
(၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းကို ပြင်ဆင်မှု
ဖွင့်လှစ်ပြီး အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးရန်
အမိန့်ချမှတ်ခြင်း၊ အမှုအား ပြန်လည်စစ်ဆေးသည့်
နေ့တွင် မူလတရားရုံးက ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းနှင့်
၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် ခရိုင်
တရားရုံးတွင် ထပ်မံတရားစွဲဆိုကာ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်
ခဲ့ခြင်းတို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

---

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၉။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၂(ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်စွဲပါ
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

(က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁) သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏ တွေ့ရှိချက် (finding)၊ ပြစ်ဒဏ် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့် (order) တစ်ရပ်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့် အချက်များသိရှိနိုင်ရန်နှင့် ချွတ်ယွင်းမှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန် အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။

ယခုအမှုမှာကဲ့သို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို ယခင်ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ပတဖ အရ မူလမှုတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လထိ သာစောင့်ဆိုင်းရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့သောအမှုအတွက် ၉ လကျော်ကြာ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် တရားစွဲဆိုထားသောဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံး လုပ်နည်းမကျဟုလည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း၊ မှန်ကန်မှုမရှိဟုလည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသောအမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတ်ပြင်ပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရပါဘဲ လျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေ။

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သို့ဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုရန် ဥပဒေအရာရှိ၏ လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ နှင့် ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့် ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခြုံ၍ကြည့်လျှင် တရားခံများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ဒဏ်ကာလကုန်ဆုံးချိန် နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှပြန်လည် စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှု အား ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမျှတမှုလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ထောင်အယူခံ
- အယူခံတရားခံအတွက် - ဦးသန်းအောင်
- ညွှန်ကြားရေးမှူး
- ရှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၀
ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၇ တွင် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က မကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၆၃/၂၀၀၈ တင်သွင်းရာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၂ (ခ)/၂၀၀၈ တင်သွင်းရာ ပလပ်ခဲ့သဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၇၆/၂၀၀၉ တင်သွင်းရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာအား ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အောင်မြေသာစံ မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီး ပြစ်ဒဏ်ကာလစေ့ခါနီးမှ ယင်းအမိန့်ကို မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးကပယ်ဖျက်၍ အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေခြင်း၊ ထိုသို့ အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေသောအမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်လျှောက်ထားပြီး ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်း၊ အမှုရုပ်သိမ်းပြီးနောက်မှ ၎င်းတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့သည် ဥပဒေအရ တရားမျှတ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ”

အမှုမှာ မန္တလေးတိုင်းသစ်တောဦးစီးဌာနမှ အထူးအရာရှိ ဗိုလ်ကြီးနေမျိုးအောင်ဦးဆောင်၍ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်သစ်တော ဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များပါဝင်သော ပူးပေါင်း အဖွဲ့သည် ၁၄-၈-၂၀၀၆ ရက်နေ့ နေ့လည် ၁:၀၀ အချိန်တွင် သတင်း အရ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ၁၆ လမ်း၊ ၈၂ x ၈၆ လမ်းကြားတွင် ရပ်တန့်ထားသော ယာဉ်အမှတ် ၈၈/၄၉၅၁ အားရှာဖွေရာ တရား မဝင်ကျွန်းသစ် ၂၈ လုံးအား သိမ်းဆည်းရမိပြီး၊ ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်း၏ ထွက်ဆိုချက်အရ သစ်ပိုင်ရှင်မှာ ဦးစိုးလှ၊ ယာဉ် ပိုင်ရှင်မှာ ဦးမျိုးအောင်၊ ယာဉ်နောက်လိုက် ချမ်းသာ၊ ယာဉ်မောင်း ဦးကျော်မျိုးဝင်းတို့ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဆေးသိရှိရသဖြင့် ၎င်းတို့ (၅) ဦး အား အရေးယူပေးရန် သစ်တောဦးစီးဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ ဦးမိုးဇော်အောင်က မန္တလေးအမှတ် (၅) ရဲစခန်းသို့ အမှုဖွင့်တိုင်ကြား ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့်အမှုဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုများဖြစ်သည့် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့သည် မန္တလေးဗဟို အကျဉ်းထောင်မှ တစ်ဆင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ရုံးရှေ့လာရောက်လျှောက်လဲချက် တင်ပြ ခြင်း မရှိပေ။

အယူခံတရားခံဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးမှ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်ထရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား တရားစွဲဆိုပြီး အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ နှင့် ပြောင်းလဲတရားစွဲဆို ခွင့်ပြုမိန့်မရမီ အမှုစွဲဆိုပြီး (၉) လကြာတွင် တရားခံများအား ပြည်သူ့ ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့်

စွဲချက်တင်ကာ (၁၄-၆-၂၀၀၇) ရက်နေ့တွင် ယင်းပုဒ်မဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ (၁၇-၇-၂၀၀၇) ရက်နေ့တွင် မန္တလေး တိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၃ (က)/၂၀၀၇ ဖြင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အောင်မြေသာစံ မြို့နယ်တရားရုံးမှ အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးရာတွင် ဥပဒေ အရာရှိက အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြောင်းလဲတရားစွဲဆိုနိုင်ရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ အမှုအားရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာတွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အမှုရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပြီး တရားခံ နှစ်ဦးအား စွဲချက်မတင်မီပြန်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာမှ တရား စွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ရရှိပြီးနောက် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့ အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃ နှင့် တရားစွဲဆိုအပြစ်ပေးခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ နှင့် ငြိစွန်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားခံများ လိုက်ပါလာသည့် ၈/၄၉၅၁ ယာဉ်ပေါ်တွင် စပါးခွံအိတ်များနှင့် ဖုံးဝှက်သယ်လာသည့် တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံး (၄. ၃၃၂) တန် တွေ့ရှိရခြင်း၊ တရားခံနှစ်ဦးမှ ရှာဖွေပုံစံသက်သေခံ (ဆ) ဖြင့် ပစ္စည်းများကို လက်မှတ်ရေးထိုးအပ်နှံခဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာသည် ယာဉ် ပိုင်ရှင် ဦးမျိုးအောင်ထံမှ ကတိစာချုပ် (သက်သေခံ-ဇ) ဖြင့် အချင်းဖြစ်ကားကို ငှားရမ်းအသုံးပြုထားခြင်း၊ သစ်တောဦးစီးဌာနတွင် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က ကျွန်းသစ်များသယ်ယူခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များပေးခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံးအား တရားခံများမှ တရားမဝင်သယ်ဆောင်ကြောင်း ထင်ရှား

ပေါ်ပေါက်သောကြောင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးမှ တရားခံနှစ်ဦး အပေါ် အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့် အား အတည်ပြုခဲ့သော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိသောကြောင့် အထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အမှုတွင် မန္တလေးမြို့မှ သစ်တောဦးဖီးအရာရှိ ဦးမိုးဇော်အောင် (လိုပြ-၁)၊ သစ်တောဝန်ထမ်း ဦးတင့်နိုင် (လိုပြ-၂)၊ တောအုပ်ကြီး ဦးစန်းဦး (လိုပြ-၃) နှင့် တောအုပ် ဦးဌေးလွင် (လိုပြ-၄) တို့ပါဝင် သောအဖွဲ့သည် သတင်းအရ (၁၄-၈-၂၀၀၆) ရက်နေ့ ၀၁:၀၀ နာရီ အချိန်ခန့်က မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ၁၆ လမ်း၊ ၈၂ လမ်းနှင့် ၈၆ လမ်းကြားတွင် ရပ်တန့်ထားသည့် ယာဉ်အမှတ် ၈/၄၉၅၁ အားရှာဖွေရာ ယာဉ်နောက်လိုက် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့နှင့်အတူ စပါးခွဲအိတ်များနှင့် ဖုံးအုပ်တင်ဆောင်လာသော တရားမဝင်ကျွန်းသစ် (၂၈) လုံး (၄. ၃၃၂) တန်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့ထံမှ ကျွန်းသစ်များကို ရှာဖွေပုံစံ သက်သေခံ (ဆ) ဖြင့် သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက် သည်။

ယာဉ်မောင်း ကျော်မျိုးဝင်းနှင့် သစ်ပိုင်ရှင် ဦးစိုးလှတို့အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေအမှတ် ၆၈/၂၀၀၇ ဖြင့် တရားခံပြေးမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့တွင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုရာ အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ ဖြင့် လက်ခံ

စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ် တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့သည်။

၂၇-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်စီ ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် ပြစ်မှုနှင့် ပြစ်ဒဏ်မျှတခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်နိုင်ရန်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၃၃ (က)/၂၀၀၇ ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ၁၆-၇-၂၀၀၇ ရက် နေ့တွင် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများ နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် တောင်းခံထားဆဲဖြစ်၍ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် အပြစ် ပေးခြင်းမပြုရန် အောင်မြေသာစံမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးမှ ညှိနှိုင်းခြင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးကလည်း တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့် ရရှိရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာမှ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း အကြောင်းကြားခြင်းတို့ ပြုခဲ့သော်လည်း အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် ခိုင်ဇော်ထွန်း နှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟုဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက သုံးသပ်၍ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကာ အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ ညွှန်ကြားကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့နှစ်ဦးအား အမှုကို အစမှ ပြန်လည်စစ်ဆေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် မြို့နယ်ဥပဒေအရာရှိက ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ရန်အတွက် အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရာ ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) ဖြင့် စွဲဆိုထားသည့်အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုပြီး တရားခံနှစ်ဦးအား စွဲချက်မတင်မီ ပြန်လွှတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

အဆိုပါ ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းသည် ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး၏ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်အရ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် အရေးယူပေးရန် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံတရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/ ၂၀၀၇ တွင် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သည်။

ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ

ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့သော တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်အား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့က တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၇၉ (ခ)/၂၀၀၇ ဖြင့်တင်သွင်းရာ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတွင် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆို တင်ပို့ထားပြီးဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ပါက တရားရုံးချုပ်၏အမိန့်သည် အဟောသိကံ ဖြစ်သွားပေမည်ဟုသုံးသပ်၍ ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ-၂ ဦးတို့၏ ပြင်ဆင်မှု လျှောက်လွှာကို ပလပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤအမှုတွင် တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ-၂ ဦးတို့အား မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင် ပြီးဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိအခြေအနေတွင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီ မညီဆိုသည့် အချက်ကို စိစစ်သုံးသပ်ရန် လိုအပ်ပေမည်။

တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရ အောက်ပါ အချက်များပေါ်ပေါက်သည်-

- (က) အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၅၉၇/၂၀၀၆ တွင် တရားခံများအပေါ် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က ယင်းတို့အား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊

ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့မှုအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မဖြင့် ထောင်ဒဏ် (တစ်) နှစ်စီကျခံစေရန် ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့က ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်ခြင်း၊

(ခ) မြို့နယ်တရားရုံးတွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း ကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရား စွဲဆိုတင်ပို့နေစဉ်အတွင်း တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းသည် တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင် သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် တရားစွဲဆိုနိုင်ရန် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄ အရ တရားစွဲဆို ခွင့်ပြုမိန့်ကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တင်ပြတောင်းခံ ထားကြောင်း တရားရုံးကသိရှိရသဖြင့် အမှုစစ်ဆေး စီရင်ခြင်းကို မူလမြို့နယ်တရားရုံးသည် ၂၉-၁၂-၂၀၀၆ ရက်နေ့မှ ၄-၄-၂၀၀၇ ရက်နေ့ထိ စောင့်ဆိုင်းပေးခဲ့ခြင်း၊

(ဂ) မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ပြီးနောက်မှ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (က) ပါ လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃၃ (က)/ ၂၀၀၇ ကို ဖွင့်လှစ်၍ တရားခံများအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထား သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ မြို့နယ် တရားရုံးက အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း၊

(ဃ) တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုအခြေပြု၍မူလမြို့နယ်တရား ရုံးက အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးရန် ချိန်းဆိုသော

၁၇-၇- ၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် ဥပဒေအရာရှိက ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ အမှုကိုရုပ်သိမ်း ပေးရန် လျှောက်ထားမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြု ပြီး တရားခံများအား အမှုမှတရားရှင်လွှတ်ခဲ့ခြင်း၊

- (င) ယင်းနေ့ ၁၇-၇- ၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်ပင် တရားစွဲအဖွဲ့ အစည်းက တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့် သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ အရေးယူပေးရန် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး သို့ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့သဖြင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင် သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ထောင်ဒဏ် ၁၀ (တစ်ဆယ်) နှစ်စီကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း၊

သို့ဖြစ်ရာ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက တရားခံများအား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ ဖြင့် တရားစွဲဆိုရန် ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင်မှ ခွင့်ပြုမိန့်ပေးခဲ့ခြင်းကိုအခြေပြု၍ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့ကပင် တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်သော တရားခံ များနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး တိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် မြို့နယ်တရားရုံးသည် မိမိကိုယ်တိုင် တရားခံ များအား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးဖြစ်ပါလျက် တိုင်းတရားရုံး၏ ဆန္ဒသဘောနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေရန် အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းတို့မှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိ မရှိကို စိစစ်ရန်ရှိပေသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု (က) ဖွင့်လှစ်ပြီး ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ အမှုအား အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ ပါလုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၅ (၁) သည် အထက်တရားရုံးအနေဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံတရားရုံး၏ တွေ့ရှိချက် (finding)၊ ပြစ်ဒဏ် (sentence) သို့မဟုတ် အမိန့် (order) တစ်ရပ်ရပ်သည် မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ ဥပဒေနှင့်ညီ မညီ စသည့် အချက်များ သိရှိနိုင်ရန်နှင့် ချွတ်ယွင်းမှုရှိက တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန် အတွက် ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်နိုင်သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်သာဖြစ်သည်။ ယခု အမှုမှာကဲ့သို့ မူလအောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက တရားစွဲအဖွဲ့ အစည်းမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့ထားခဲ့သောအမှုကို ယခင် ပြည်သူ့ တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ ပတဖ အရ မူလမူတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လထိသာ စောင့်ဆိုင်း ရန် တရားရုံးတွင်တာဝန်ရှိပါလျက် ၁၃-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က တရား စွဲတင်ပို့ခဲ့သော အမှုအတွက် ၉ လကျော်ကြာ ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့ တွင်မှ မြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများအပေါ် တရားစွဲဆိုထားသော ဥပဒေအရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းမကျဟု လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်မညီဟုလည်းကောင်း၊ မှန်ကန်မှုမရှိဟု လည်းကောင်း သုံးသပ်ရန်မရှိသောအမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ တည့်မတ်ပြင်ဆင်ပေးရန်လိုအပ်ကြောင်း မတွေ့ရှိရပါဘဲလျက် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်သည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေ။

မြို့နယ်တရားရုံးက ၁၄-၆-၂၀၀၇ ရက်နေ့ကပင် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်
ခဲ့ပြီးနောက် ၂၂ ရက်ခန့်အကြာ ၅-၇-၂၀၀၇ ရက်စွဲဖြင့် တရားခံများ
အား ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်
ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ပြုမိန့်ရခဲ့ခြင်းကို
အခြေပြုပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၃ (၁) (ခ) အရ
မြို့နယ်တရားရုံးက အမှုကို အစမှပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားစွဲအဖွဲ့အစည်းက ၁၉၄၇
ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ
တရားစွဲဆိုထားသောအမှုမှ တရားခံများကို ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်
ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) နှင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်
ခြင်းမပြုရန် သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးက ညှိနှိုင်းပါလျက်
မြို့နယ်တရားရုံးက ယင်းသို့စောင့်ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ အမှုအား
ဆက်လက်စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်းလည်း တိုင်းတရားရုံးက
သုံးသပ်ထားသည်။ အမှန်မှာ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးသည်
ယခင်ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၏ ၂၈-၁၁-၁၉၈၅ ရက်စွဲပါ
စာအမှတ်၊ ၁၀၆/၄၇/ပတဖ အရ ညွှန်ကြားထားသော စောင့်ဆိုင်း
ရမည့်ကာလကို လိုက်နာစောင့်ဆိုင်းခဲ့ပြီးမှ အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ
ဆက်လက်စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဥပဒေအရဖြစ်စေ၊
ညွှန်ကြားချက်အရဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ရာ လွဲမှားမှုမရှိခဲ့ပေ။ တရားစွဲ
ခွင့်ပြုမိန့်ရရှိနိုင်ရေးအတွက် စစ်ဆေးရမည့်အမှုကိုဆိုင်းငံ့ရာတွင်
တစ်ပြေးညီဖြစ်စေရန်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးများနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး
ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများ ပူးပေါင်းညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်နိုင်စေရန်
လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၄ ပါ သင့်လျော်
သောနေ့ရက်တစ်ခုခုသို့ အမှုကို ရွှေ့ပြောင်းချိန်းဆိုနိုင်သောကာလကို
မူလတရားစွဲဆိုတင်ပို့သောနေ့မှ ၂ လ သတ်မှတ်ညှိနှိုင်းပေးခဲ့ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်တွင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ သို့အတွက် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့် မှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်အရ အမှုကို အစမှပြန်စစ်ရန်အမိန့် ကို လိုက်နာလျက် ၁၇-၇-၂၀၀၇ ရက်နေ့တွင် ချိန်းဆိုခဲ့ရာ ထိုနေ့ တွင်ပင် သက်ဆိုင်ရာဥပဒေရုံးတာဝန်ရှိသူက အမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းရန် လျှောက်ထားမှုကို မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြုခြင်းမှာလည်း ဥပဒေနှင့်ညီသည်ဟု မဆို နိုင်ပေ။

တရားရုံးရှေ့ရှိ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်းခြင်းမှာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်ဆိုင်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်မှာ အငြင်းမထွက်သော်လည်း ရုပ်သိမ်းလွှာတင် သွင်းသော ဥပဒေအရာရှိ၏လုပ်ရပ်မှာ တရားရုံးက တရားမျှတစွာ ဆောင်ရွက်နေခြင်းကို ဥပဒေနှင့်မညီသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖြစ်မြောက်စေနိုင်ရန်အတွက် တရားစီရင်ရေးအား ဝင်ရောက် စွက်ဖက်မှုမဟုတ်ကြောင်း အမှုစစ်တရားသူကြီးက ကျေနပ်လက်ခံ မှုရှိရန် လိုပေသည်။

“ The Court has to be satisfied itself that the executive function of the Public Prosecuter has not been improperly exercised, or that it is not an attempt to interfere with the normal course of Justice for illegitimate reasons or purposes.”^၁

---

(၁) 1957 Cr L J, 567

ထို့ပြင် ရုပ်သိမ်းလွှာတင်သွင်းမှုကို ခွင့်ပြုခဲ့သော တရားရုံး၏ လုပ်ဆောင်မှုသည် ၎င်းအားအပ်နှင်းထားသော ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်း ဆိုင်ရာလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို မှန်ကန်စွာ ချင့်ချိန်သုံးစွဲခဲ့ခြင်းဟုတ် မဟုတ် ကို တရားရုံးချုပ်က စိစစ်ရန်လိုအပ်ကြောင်း “ The High Court is in a position to consider whether the discretion vested in the Magistrate to give consent to the withdrawal of a prosecution has been rightly exercised.”^၂ ဆုံးဖြတ်ထားမှုကိုလည်း ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုသင့် မသင့် စဉ်းစားမည့် တရားရုံးများ သတိပြုဖွယ်ရာရှိပေသည်။

တစ်ဖန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄ အရ ရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ ညွှန်ကြားချက် အမှတ် ၁၁ အရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများရုပ်သိမ်းရာတွင် အမှုရုပ်သိမ်း ခွင့်ပြုသင့် မသင့်ဆုံးဖြတ်ရာ၌ အခြေခံစဉ်းစားသုံးသပ်ရမည့်အချက် များကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

- (က) တရားလိုတက်က ပြစ်မှုထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် သက်သေ နှင့် သက်သေအထောက်အထားများ မတင်ပြနိုင်ခြင်း၊
- (ခ) အမှုကိုစွဲတင်ပြီးမှ စွပ်စွဲခံရသူတစ်ဦးကိုဖြစ်စေ၊ အချို့ ကိုဖြစ်စေ၊ သက်သေအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးပြုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်လျှင် အဆိုပါ စွပ်စွဲခံရမှုကို ရုပ်သိမ်းရန် လိုအပ်လာခြင်း၊
- (ဂ) အမှုစစ်ဆေးနေစဉ်အတွင်း အမှုသည်များသည် သွေးရင်း သားရင်းများဖြစ်နေ၍ အမှန်တရားကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုမည်မဟုတ်သောကြောင့် အမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးထူးဖွယ်ရာမမြင်ခြင်း။

---

(၂) 48 Cal, 1106

(ဃ) ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် အလားတူအဖြစ်မျိုး တိုးတက်
ဖြစ်ပွားလာရန် အကြောင်းရှိ မရှိ။

သို့ဖြစ်၍ တရားခံ ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် အများ
နှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃
အရ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုရန် ဥပဒေအရာရှိ၏
လျှောက်ထားချက်ကိုလက်ခံ၍ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံ
မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၄
နှင့် ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့၊ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၁ တို့နှင့်လည်း
ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်
တရားရုံး၏ ရုပ်သိမ်းခွင့်ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်
မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ခြံ၍ကြည့်လျှင် တရားခံများအား အောင်မြေသာစံမြို့နယ်
တရားရုံးက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်းကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်၍ ပြစ်ဒဏ်ကာလကုန်ဆုံးချိန်
နီးတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်၍ အစမှပြန်လည်
စစ်ဆေးစေသည့်အမိန့်၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှု
အား ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းစေပြီး မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊
အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို
တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခဲ့သောအမိန့်များသည် ဥပဒေအရ
မှန်ကန်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ တရားမျှတမှုလည်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် အထူးအယူခံခုံရုံးသည် တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး၏
ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုတခြင်းမရှိသော အမိန့်နှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်၍ လိုအပ်သလို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်
ခြင်းပြုရပေမည်။

ခိုင်ဇော်ထွန်းပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သို့အတွက် ဤအထူးအယူခံမှုအား ခွင့်ပြုသည်။ ခိုင်ဇော်ထွန်း
နှင့် ချမ်းသာတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သောပစ္စည်း
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်
သည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။
ခိုင်ဇော်ထွန်းနှင့် ချမ်းသာတို့အား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြည်သူပိုင်ပစ္စည်း
ကာကွယ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ (၁) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) နှစ်
ချမှတ်ခဲ့သည့် အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်အား
ပြန်လည်အတည်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ အမှုအတွင်း
ချုပ်ရက်များရှိက ထောင်ဒဏ်မှ ထုတ်နှုတ်ခံစားခွင့်ပြုသည်။